

Sygn. akt V CSK 75/16

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa T. K.

przeciwko D. T.

o zachówek,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 lipca 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

z dnia 6 października 2015 r., sygn. akt I ACa 1086/15,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania; zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2400 (dwa tysiące czterysta) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego; przyznaje radcy prawnemu M. A. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł podwyższoną o kwotę podatku od towarów i usług tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 6 października 2015 r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu oddalił apelację powoda T. K. od wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy oddalającego powództwo o zachówek.

W skardze kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oparty został na przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.. Skarżący wskazał na potrzebę rozstrzygnięcia zagadnienia czy złożenie wniosku o stwierdzenie nabycia spadku przerywa bieg przedawnienia roszczenia o zachówek także osoby występującej w postępowaniu o nabycie spadku w charakterze uczestnika.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (zob. post. SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, post. SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.).

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga, by przedstawione zagadnienie prawne było istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze. Chodzi o takie zagadnienie prawne, którego wyjaśnienie usunie istniejące wątpliwości i pozwoli przyjąć odpowiednią wykładnię określonych przepisów prawa.

Kwalifikacji takiej nie można przypisać sformułowanemu przez skarżącego zagadnieniu prawnemu, rozstrzygniętemu przez Sąd Najwyższy w dotychczasowym orzecznictwie w sposób zgodny ze stanowiskiem zaskarżonego wyroku (zob. uchwała SN z dnia 11 października 1995 r., III CZP 134/95, OSNC 1996, nr 1, poz. 15, wyrok SN z dnia 24 czerwca 2004 r., III CK 127/03 OSNC 2005, nr 6, poz. 110, uchwała SN z dnia 10 października 2013 r., III CZP 53/13, OSNC 2014, nr 4, poz. 41).

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania przed sądem apelacyjnym, którą Sąd Najwyższy, w granicach zaskarżenia bierze pod uwagę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398 § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., przy uwzględnieniu stawek za czynności adwokackie określonych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015, poz. 1800), mającym w sprawie zastosowanie na podstawie § 21 tego rozporządzenia, orzeczono jak w sentencji.